

УДК

О. П. Головач,
викладач вищої категорії
(Житомирський агротехнічний коледж)
LuKat@inbox.ru

СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ: ВІРТУАЛЬНИЙ МУЗЕЙ

У статті досліджено основи ефективності впровадження інноваційних педагогічних технологій у навчальний процес та роль викладача. Обґрунтовано доцільність використання компетентнісно-орієнтованого методу. Визначено актуальність застосування у навчальному процесі сучасних комп'ютерних технологій. Систематизовано основну мету, місію, цілі, завдання, методологію формування віртуального музею. Виділено основні аспекти використання інтеграції методу проектів та музейної педагогіки шляхом формування віртуального музею.

Ключові слова: віртуальний музей, педагогічні технології, компетенції, інновації у навчанні, комп'ютерні технології.

Постановка проблеми. Актуальним у період трансформації світового освітняського простору є тема дослідження використання сучасних педагогічних технологій, яка займає головне місце в педагогічному дискурсі останніх років. Як результат, зазначає Н. Кропотова, наголос в освіті "переноситься з проблем накопичення певних знань, умінь, навичок у тих, хто навчається, на формування творчої активності особистості, готовності самостійно діяти та приймати рішення в умовах, яких не було при житті покоління батьків" [1: 101].

У теперішніх умовах дедалі більше підіймаються дискусії серед науковців щодо тлумачення поняття "педагогічна технологія". Його синонімами є "технологія навчання", "освітні технології", "технології в навчанні", "технології в освіті". Це поняття доволі часто використовується в психолого-педагогічній теорії та є багатограним, що залежить від уявлення науковцями структури і складових освітнього процесу.

Використання сучасних педагогічних технологій в навчальному процесі ВНЗ створює зовсім нові можливості реалізації дидактичних принципів індивідуалізації та диференціації навчання, позитивно впливає на розвиток пізнавальної діяльності студентів, їх творчої активності, свідомості, реалізує умови переходу від навчання до самоосвіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Велика кількість авторів досліджує ефективність використання педагогічних технологій у навчанні, серед них: Г. К. Селевко, В. І. Андрєєва, В. П. Беспалько, В. І. Боголюбова, М. В. Кларін, В. Ю. Пітюкова, В. А. Сластьоніна, Я. А. Савельєва та ін. Теоретичні й практичні аспекти інноваційних педагогічних технологій організації навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах розглядалися в дослідженнях О. Гохберга, О. Євдокимова, І. Козловської, А. Слободенюка, інноваційні технології професійної підготовки майбутніх викладачів досліджені в роботах І. Богданової. Актуальним на даному етапі розвитку педагогічної науки залишається питання використання та впровадження сучасних педагогічних технологій у професійну підготовку фахівця в умовах вищої школи.

Мета, завдання та методика досліджень. Метою дослідження статті є характеристика компетентнісного підходу викладачів у вищій школі, визначення ролі та готовності освіти до впровадження сучасних інноваційних технологій, виділення одного із методів сучасних педагогічних технологій – методу проектів на основі дослідження гурткової роботи з віртуальним музеєм.

Основними завданнями були: визначення ролі та основних компетенцій викладача у впровадженні сучасних педагогічних технологій; дослідження поняття компетентнісного підходу в навчанні; розгляд мети використання комп'ютерних технологій у навчально-виховному процесі; виокремлення мети, місії, завдань, цілей для побудови віртуального музею із дисципліни "Інформатика".

Теоретичною і методологічною базою слугували фундаментальні положення сучасної педагогічної науки, наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених з проблеми дослідження. У статті використано такі методи дослідження, як: системний підхід (визначення основної мети, місії, методології використовуваної для створення віртуального музею); теоретичного узагальнення та абстрактно-логічні методи (систематизації і узагальнення завдань, цілей віртуального музею із дисципліни "Інформатика"); графічний метод (зображення основних компетенцій викладача, структури готовності викладача до впровадження інноваційних технологій, градації пошуку у віртуальному музеї).

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішній день питання, що стосуються організації освітнього процесу, методів, форм і засобів навчання, підготовки висококласних фахівців, якості викладання освітніх дисциплін, розвитку культурного потенціалу вищих навчальних закладів – пріоритетний напрямок освітньої платформи України. У зв'язку з цим широке застосування у вітчизняній освіті набувають нетрадиційні для нього форми навчання та контролю ефективності, що знаменують своїм приходом критерії зміни освітньої парадигми [2: 12].

Досить висока увага у навчальному процесі приділяється компетенціям, які співставляються з професіоналізмом викладача. Звідси, наведемо лідируючі позиції особистості викладача на рис. 1.

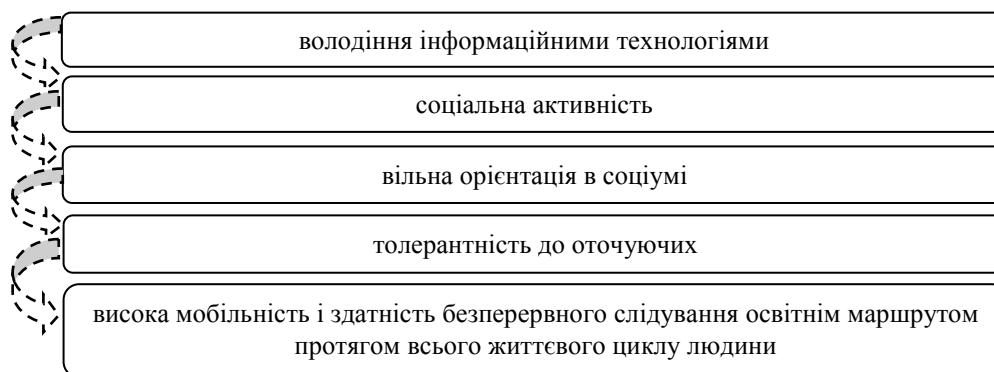

Рис. 1. Лідируючі компетенції особистості викладача.

З широким впровадженням компетентнісного підходу в навчання збільшився кругозір щодо змісту, понять освіти, її методів, принципів та технологій. На сьогодні важливим етапом у розвитку компетентнісно-орієнтованої освіти є впровадження нових конкретних науково-методичних розробок.

Компетентнісний підхід у системі освіти України на даному етапі є загальновизнаним. У той же час, серед науковців здійснюються дискусії щодо його теоретичних моделей та інструментальних засобів реалізації. Потребують об'єднання в загальну методичку численні класифікації та типи компетенцій, представлені різними авторами. Тому, доцільним є впровадження компетентнісного підходу на практиці за допомогою систематизації та узагальнення використовуваних у даний час педагогічних методик і програм.

Компетентнісно-орієнтоване управління підготовкою компетентних фахівців професійного навчання вимагає створення загальної концепції та нової моделі взаємодії суб'єктів освітнього процесу в українських вузах, спрямоване на розвиток професійної компетентності випускників. На процес підготовки молодих фахівців у системі вузу значний вплив має зовнішнє середовище. У сучасних умовах зростає роль соціального партнерства всіх суб'єктів соціальної інфраструктури, зацікавлених у кваліфікованому, конкурентоспроможному фахівці. Тому, введення в дію загальних освітніх стандартів, заснованих на компетентнісному підході і є державною нормою, яка регулює якість освіти, значно підвищить можливості розробки і реалізації нових моделей компетентнісно-орієнтованого управління освітою [3: 32].

На нашу думку, метою підготовки компетентного фахівця в сучасних умовах може бути: сприяння формуванню професійної компетентності, яка виражається у здатності вирішувати різні види професійних задач, що виникають в реальних ситуаціях життєдіяльності на основі теоретичних знань, наявного соціокультурного досвіду практичного вирішення задач, аналізу власного досвіду і можливостей для цього.

Зазначимо, що провідними функціями інноваційного навчання можна вважати:

- інтенсивний розвиток особистості студента та педагога;
- демократизацію їх спільної діяльності та спілкування;
- гуманізацію навчально-виховного процесу;
- орієнтацію на творче викладання і активне вчення, ініціативу студента в формуванні себе як майбутнього професіонала;
- модернізацію засобів, методів, технологій навчання, що сприяють формуванню інноваційного мислення майбутнього професіонала [4: 68].

Динамічний розвиток комп'ютерних технологій дозволяє викладачам використовувати в навчальному процесі на досить високому рівні комп'ютерну техніку. При цьому в процесі навчання з'являється все більше й більше можливостей застосування комп'ютерів для викладання навчального матеріалу. Надається можливість використання комп'ютерів під час лекцій і практичних занять, а також у позааудиторній роботі. Для зацікавлення студентів в ефективному навчанні викладач у сучасному світі має можливість використання не тільки ілюстративного матеріалу, але й презентацій, комп'ютерного моделювання, анімацій, відеофільмів та інші.

Проте, як зазначають фахівці, зараз темпи технічного розвитку комп'ютерів значно випереджують темпи технології комп'ютерного навчання, його психолого-педагогічного осмислення й дослідження. Існує ще значний відрив від реальної необхідності у використанні комп'ютерної техніки у ВНЗ України [5: 113].

Проблематикою у цьому напрямку є перешкоди впровадження комп'ютерної техніки у навчальний процес, які пов'язуються з соціально-психологічними, а іноді й дидактичними та практичними характеристиками. Відповідно до цього впливає можливість виділення груп проблем. Перші з яких відповідають непристосованості й незвичності використання комп'ютерів. Наступні пов'язані з навчально-методичним забезпеченням. Іншій групі притаманне нерозуміння викладачами мети впровадження ЕОМ,

звідси й комп'ютерна неграмотність. Тому, шляхами поліпшення даної ситуації повинно бути впровадження нових методів інноваційних технологій навчання за допомогою комп'ютерних технологій, а також за їх допомогою розвивати самостійну й мотиваційну діяльність студентів.

Розробка програмного забезпечення і методика застосування програм ЕОМ у практичній діяльності – найбільш значущі проблеми. Незважаючи на відмінності, проблеми розроблення програмного забезпечення і методики застосування програм тісно переплетені, а іноді й неподільні: ефективність методики комп'ютеризованого навчання на 90 % визначається якістю тих програм, які до неї включені [6].

Викладачам для впровадження комп'ютерних технологій у навчальний процес потрібно спочатку визначитись з пакетом використовуваних при цьому навичок та умінь роботи з комп'ютером, тобто чітко розробити методику та визначити головну мету навчання за допомогою ЕОМ для зацікавлення студентів. Самостійна робота студентів при цьому відіграє високу роль. Так, як студенту на індивідуальне навчання відводиться майже половина курсу, то використання комп'ютерної технології, яке пришвидшить процес виконання завдань та підвищить інтерес до матеріалу, є найбільш актуальним.

Іщенко представляє структуру готовності до інноваційної педагогічної діяльності як сукупність компонентів, наведених на рис. 2, які взаємообумовлені та пов'язані між собою [5: 114].

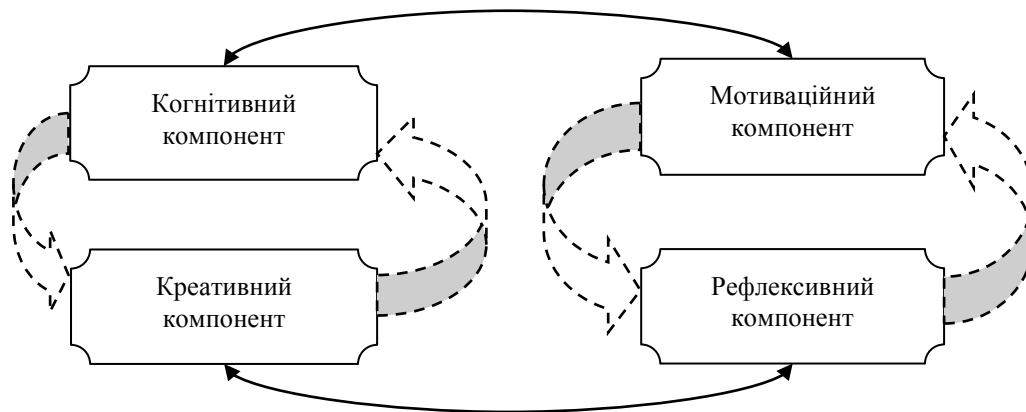

Рис. 2. Структура готовності викладача до інноваційної педагогічної діяльності.

Варто зазначити, що мотиваційний компонент відповідає індивідуальному для викладача пізнавальному інтересу до застосування та впровадження інноваційних педагогічних технологій. Характерним для когнітивного компоненту готовності до інноваційної педагогічної діяльності є усвідомлення педагогом своїх навичок та вмінь, тобто тут основним є сукупність знань викладача про тлумачення інноваційних педагогічних технологій, їх типів, особливостей, ознак, функцій, тощо для професійної діяльності особистості. Характерними рисами креативного компоненту є творча уява, креативне (гнучке, критичне, інноваційне) мислення, а також здатність до створення нового, нетрадиційного підходу до організації навчально-виховного процесу. Характеризується індивідуальністю та саморозвитком рефлексивний компонент структури.

Отже, в подальшому розвитку педагогічної науки варто робити акцент саме на ці компоненти готовності викладача до інноваційної педагогічної діяльності та за допомогою їх вивчення ефективно удосконалювати методики сучасних педагогічних технологій.

Далі перейдемо до дослідження сучасних педагогічних технологій, які дають можливість не тільки для проведення ефективних занять та підвищення якості знань, але і для організації успішної дослідницької діяльності студентів у її різних формах. Звернемо увагу на сучасну музейну педагогіку, яка спрямована на активізацію творчого мислення та навичок в особистості. Актуальним тут є розробка різноманітних методик роботи зі студентами, що змінюють їх роль і позиції у музейно-педагогічному процесі.

Основними ознаками, які відрізняють навчання в музейній педагогіці слугують добровільність та неформальність. Особливістю навчання є максимально можлива реалізація своїх навичок і задоволення інтересів. З цією метою вводиться використання методу проектів. Студенти, використовуючи музейні матеріали, інтегрують свої знання, вміння з багатьох галузей науки, навички, творчі здібності, комп'ютерні технології.

Створення віртуального музею відбувається на основі інтеграції двох методик – музейної педагогіки та методу проектів. Далі розглянемо основні цілі, завдання, мету, методи та місію створення студентами віртуальних музеїв у навчальному процесі з дисципліни "Інформатика". Цілі та завдання часто ототожнюються в науковій літературі. Однак, це не зовсім коректно, оскільки ціль – це бажаний стан об'єкта в майбутньому, а завдання – це ті заходи, які необхідно здійснити для досягнення поставлених цілей.

Тому, виділимо наступні можливі цілі створення віртуального музею із дисципліни "Інформатика":

- збереження архівних матеріалів;

- залучення студентів до дослідницької роботи з матеріалами музею.

Дане дослідження виховує в студентів такі напрями роботи:

- пошукове дослідження (збір, аналіз, обробка, систематизація, збереження матеріалів);
- маркетингове дослідження (подання отриманих матеріалів на конференціях, викладення у мережі Інтернеті).

В якості методологічної основи віртуального музею із дисципліни "Інформатика" використовується методологія створення електронних музейних колекцій (слайд-шоу фотографій, анімаційна графіка, тощо), віртуальних екскурсій, а також використання розширеного пошуку по сайту музею.

Основною метою створення віртуального музею із дисципліни "Інформатика" – навчання студентів працювати в команді, зацікавлення до співпраці з іншими дисциплінами, використання сучасних інноваційних технологій для подання накопичених матеріалів з еволюції розвитку дисципліни, виховування творчих здібностей та креативного бачення дисципліни в студентів, а також надання широкого доступу до досліджуваних матеріалів.

Наступними можливими завданнями створення віртуального музею є :

1. Сформулювати концепцію відбору інформаційних документів, а також принципи формування віртуального музейного фонду.
2. Визначити форму доступу до електронних експонатів музею (необхідність реєстрації для перегляду, програми перегляду і обмеження щодо копіювання).
3. Сформулювати вимоги до оформлення віртуального музею, визначити порядок формування каталогів, словників, класифікаторів пошуку (ключові слова, слова-визначення) та інших інформаційних складових в структурі музею.
4. Сформувати базу даних (БД) для представлення музейних матеріалів.
5. Провести наповнення баз даних зображеннями музейних експонатів.
6. Створити віртуальні екскурсії (тури) по музею (оглядові, тематичні, для іноземних відвідувачів), в тому числі з підтримкою голосового супроводу (аудіогід).
7. Розробити архітектуру інформаційної системи (тобто, сайту) для функціонування в глобальній мережі Internet.

Необхідно зазначити, що так як електронні експонати музею будуть носити багаторівневий характер (до їх числа входять зображення, відео та аудіоінформація та ін.), то буде корисним і важливим провести градацію у каталозі пошуку, наведену на рис. 3.

Рис. 3. Градація в каталозі пошуку.

Місія віртуального музею із дисципліни "Інформатика" полягає в збереженні спадщини з історії, передачі спадщини майбутнім поколінням, а також в освіті та вихованні музейних відвідувачів. Перебуваючи в суспільстві і здійснюючи свою діяльність для суспільства, віртуальний музей співвідноситиме свою діяльність з культурними потребами людей, пропагуючи соціально орієнтовані цінності.

На нашу думку, варто зазначити, що на сучасному етапі розвитку людства майже всі накопичені культурою за тисячоліття цінності є по можливості доступними у цифровому вигляді. Сучасна проекційна, цифрова техніка пропонує вражаючий інструментарій для досягнення художніх, творчих, експозиційних ефектів. Перед суспільством відкриваються можливості реконструкції будь-якого середовища, будь-то культурне, або природне.

Використовуючи інструменти неосяжної електронної культурної спадщини, автор має можливість побудувати найдивовижніші музеї, експозиції та виставки. За допомогою новітніх технологій виникає можливість занурити відвідувача в будь-яку композиційну постановку, яка буде для прикладу змінювати пори року або проходитимуть роки її зростання, тощо. Таке впровадження технологій надихає людей на

відвідування тематичних віртуальних музеїв, де можна відправитись в будь-яку історичну епоху, етнічне, природне, побутове середовище, показати, проілюструвати найважливіші моменти життя і творчості, досягнення видатних людей, імітувати "рідну" атмосферу творінь мистецтва.

Так що є підстави, за словами Дріккера, стверджувати: "з появою цифрових технологій і глобальних мереж відкривається нова сторінка в публічному житті музею" [7].

Проблемою у сучасному світі є подолання ефекту інерції в інноваційних комп'ютерних технологіях, пов'язаних із формуванням системи віртуальних музеїв. Для цього потрібно використовувати інноваційні ідеї, які ще жодного разу не були використані в світовій практиці, а також кардинальні методи, пов'язані з новим "цифровим" явищем культурної спадщини. Досягнення ефекту, що не існує поза цих технологій, є важливим для поданих проєктів.

Однак зайняти гідне місце в сучасній, пересиченій розвагами культурі зовсім непросто. Головна небезпека для чергового сайту в Інтернеті – розпастися, розсипатися на окремі картинки, сторінки, число яких вимірюється багатьма мільйонами. Стержень, ствол віртуального музею, здатний підтримати інтерес, увагу відвідувача, – його цілісність, виражена в сильному, вражаючому художньому образі [7].

Наступила нова ера, прагматична, високотехнологічна. Сьогодні в музеях починають з'являтися комп'ютери, високотехнічні технології, мультимедійні засоби, цифрові мережі, тощо. Початок інтенсивного розвитку етапу технологічного прискорення вже розпочався, що свідчить про загальне підвищення професіоналізму в області обчислювальної техніки та інформаційних технологій. На початку технології вбачались чимось нереальним, навіть дещо магічним, що самі по собі приносили дивовижні результати та зачаровували своїми нескінченними можливостями, тому все інше відходило на задній план.

Професіонали-технологи нового покоління в співдружності з музейними фахівцями відповіли часу: здобутки можна перераховувати довго. Але питання, пов'язані з принциповими проблемами "віртуального" музею, специфікою сприйняття з дисплея, психологічного, емоційного контакту користувача з твором в електронному форматі поки не знайшли рішення [7].

Безперечним є факт про те, що будь-які сучасні педагогічні технології навчання не в змозі сформувати науково-педагогічного працівника як фахівця високого рівня, якщо він сам професіонально та особистісно до цього не готовий. На думку авторів сучасного посібника "Революція в навчанні", "люди незалежно від свого віку можуть навчитися достоту всього, якщо їм дати змогу використовувати власний стиль навчання і свої сильніші риси" [8: 98].

Висновки. Отже, співставлення та взаємне використання традиційних та інноваційних методів в навчанні є невід'ємною частиною життя сучасного суспільства загалом та навчально-виховного процесу. В зв'язку з цим зазначимо, що використання лише традиційних методів у викладацькій діяльності є неефективним, на відміну від застосування комплексного підходу оптимального співставлення та систематизації усього спектру сучасних методів та форм організації навчання.

Тому, впровадження в навчальний процес взаємопов'язаного методу проєктів та музейної педагогіки є одним із найсучасніших інноваційних методів в навчанні і потребує подальшого дослідження та розгляду на професійному рівні. Прикладом такої інтеграції методів є віртуальний музей, який розглянутий у зв'язку з дисципліною "Інформатика", та має високий потенціал виправдати очікування, покладені на дану гурткову роботу студентів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Кропотова Н. Инновативность как цель и средство : философская парадигма образования в эпоху "великого разрыва" / Н. Кропотова // Американська філософія освіти очима українських дослідників : [м-ли Всеукр. наук.-практ. конф., (22 груд. 2005 р.)]. – Полтава : ПОІППО, 2005. – С. 98–103.
2. Байденко В. И. Компетенция в профессиональном образовании (К освоению компетентностного подхода) / В. И. Байденко // Высшее образование в России . – 2004 . – С.12–13.
3. Байденко В. И. Проблема формирования целостных концептуальных, теоретических и методологических оснований образовательного стандарта как актуальная междисциплинарная научная проблема / В. И. Байденко // Политика качества образования и проблема квалитетического мониторинга в сфере образования. – Москва, 1998. – 32 с.
4. Хуторской А. В. Педагогическая инноватика : [учеб.] / А. В. Хуторской. – М. : Академия, 2008 – 68 с.
5. Іщенко В. І. Педагогічні технології у вищому навчальному закладі / В. І. Іщенко // Проблеми підготовки сучасного вчителя : [збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини] / [ред. кол. : Н. С. Побірченко (гол. ред.) та ін.]. – Умань : ПП Жовтий О. О., 2012. – Випуск 5. – Частина 1. – С. 112–119.
6. Освітні технології : [навч.-метод. посіб.] / [Пехота О. М., Кіктенко А. З., Любарська О. М. та ін. ; за заг. ред. О. М. Пехоти]. – К. : А.С.К., 2001. – 256 с.
7. Дриккер А. Виртуальный музей: от информационных технологий к новому качеству художественных решений / А. Дриккер // Информационный бюллетень "Экология культуры". – Санкт-Петербург, 2005. – С. 1–7.
8. Драйден Г. Революція в навчанні / Г. Драйден, Дж. Вос ; [пер. з англ. М. Олійник]. – Л. : Літопис, 2005. – 542 с.

REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Kropotova N. Innovativnost' kak tsel' i sredstvo : filosofskaya paradigma obrazovaniya v epokhu "velikogo razryva" [Innovation as the Aim and Means : the Philosophical Paradigm of Education in the Epoch of the "Great Breaks"] / N. Kropotova // *Amerikans'ka filosofiya osvity ochyma ukrayinskykh doslidnykiv* [American Philosophy of Education in the View of Ukrainian Researchers] : [m-ly Vseukr. nauk.-prakt. konf., (22 gryd. 2005 r.)]. – Poltava : POIPPO, 2005. – S. 98–103.
2. Baydenko V. I. Kompetentsiya v professional'nom obrazovanii (K osvoeniyu kompetentnostnogo podkhoda) [Competence in the Professional Education (to the Acquisition of the Competence-Based Approach)] / V. I. Baydenko // *Vysshee obrasovanie v Rossii* [Higher Education in Russia]. – 2004. – S. 12–13.
3. Baydenko V. I. Problema formirovaniya tselostnykh kontseptualnykh, teoreticheskikh i metodologicheskikh osnovaniy obrazovatel'nogo standarta kak aktual'naya mezhdistsyplinarnaya nauchnaya problema [The Problem of Integral Conceptual, Theoretical and Methodological Bases of the Educational Standard as the Current Interdisciplinary Scientific Issue] / V. I. Baydenko // *Politika kachestva obrazovaniya i problema kvalimetriceskogo monitoringa v sfere obrazovaniya* [Educational Quality Policy and Issue of Qualimetric Monitoring in the Sphere of Education]. – Moskva, 1998 – 32 s.
4. Khutorskoy A. V. Pedagogicheskaya innovatika [Pedagogical Innovation] : [ucheb.] / A. V. Khutorskoy. – M. : Akademiya, 2008 – 68 s.
5. Ishchenko V. I. Pedagogichni tekhnologiyi v vyshchomu navchal'nomu zakladi [Pedagogical Technologies in the Higher Educational Establishment] / V. I. Ischenko // *Problemy pidgotovky suchasnogo vchytelya* [Issue of the Modern Teacher's Preparation] : [zbirnyk naukovykh prats' Umans'kogo derzhavnogo pedagogichnogo universytetu imeni Pavlo Tychyny] / [red. kol. : N. S. Pobirchenko (gol. red.) ta in.]. – Uman' : PP Zhovty O. O., 2012. – Vypusk 5. – Chastyna 1. – S. 112–119.
6. Osvitni tekhnologiyi [Educational technologies] : [navch. method. posib.] / Pekhota O. M., Kiktenko A. Z., Lyubarska O. M. ta in. ; za zag. red. O. M. Pekhoty. – K. : ASK, 2001. – 256 s.
7. Drikker A. Virtual'nyy muzey : ot informatsionnykh tekhnologiy k novomy kachestvu khudozhestvennykh resheniy [Virtual Museum : from the Informational Technologies to the New Quality of Artistic Decisions] / A. Drikker // *Informatsiynyy bulletin "Ekologiya kul'tury"* [Informational Bulletin "Ecology of Culture"]. – Sant-Peterburg. – 2005. – S. 1–7.
8. Draidn G. Revolyutsiya v navchanni [Revolution in Education] / G. Draidn, Dz. Vos ; [per. z angl. M. Oliynyk]. – L. : Litopys, 2005. – 542 s.

Матеріал надійшов до редакції 16.10. 2014 р.

Головач Е. П. Современные педагогические технологии: виртуальный музей.

В статье исследованы основы эффективности внедрения инновационных педагогических технологий в учебный процесс и роль преподавателя. Обоснована целесообразность использования компетентностно-ориентированного метода. Определена актуальность применения в учебном процессе современных компьютерных технологий. Систематизированы основные цели, миссия, роль, задачи, методология формирования виртуального музея. Выделены основные аспекты использования интеграции метода проектов и музейной педагогики путем формирования виртуального музея.

Ключевые слова: виртуальный музей, педагогические технологии, компетенции, инновации в обучении, компьютерные технологии.

Golovach E. P. Modern Pedagogical Technologies: a Virtual Museum.

During the world educational transformation the most relevant research topic is the use of modern pedagogical technologies, which occupies a central place in the pedagogical discourse in recent years. Therefore, the comparison and mutual use of traditional and innovative methods in teaching is an essential part of the modern life in general and the methodological and educational process. Today the issues relating to the organization of the educational process, methods, forms and meaning of education, highly skilled professionals' training and quality of teaching educational disciplines of cultural meaning for the higher education are a priority line for the educational platform of Ukraine.

The article explores the basics of efficiency of innovative educational technologies introduction into the learning process and the teacher's role in providing them to the university students. The use of the competence-oriented method is obtained. The relevance for the modern computer technologies application in the educational process is determined.

The main goals, mission, role, objectives, methodology for creating a virtual museum are systemized. The basic aspects of two methods integration, such as project-based learning and museum pedagogy, have been analyzed. The role and readiness of education to the introduction of modern innovative technologies are defined. The allocation of one of the modern methods of pedagogical technologies – a project-based method which relies on a group study of the virtual museum – is specified. The use of the modern pedagogical technologies creates entirely new possibilities for the realization of didactic principles of the differentiation, positive effect on the development of the students' cognitive activity, their creative activity and consciousness.

Key words: virtual museum, pedagogical technologies, competency, innovation in education, computer technologies.